

[Følgd.]

og i god tid før nye overenskomster skal drøftes, at vi fremsætter vort forslag om skattelettelse på ca. 650 mill. kr. Det kan ikke være uden betydning her at pege på, at en skattenedsættelse kunne indebære og burde indebære en vis tilbageholdenhed med hensyn til nye lønkrav. Hvis det var muligt ad denne vej at stabilisere lønniveauet, ville der også fremover være større mulighed for at konkurrere med de omliggende lande til gavn for en stabil beskæftigelse og større mulighed for udvidelse af produktionen.

Det er vort håb, at regeringen nøje vil overveje disse konsekvenser. Jeg anbefaler derfor vort forslag til gennemførelse i den overbevisning, at de foreslåede nydannelser vil bidrage væsentligt til fremme af opsparingen og investeringen og dermed til en stabil udvikling.

Baunsgaard: Det forslag, som venstre og de konservative her har fremsat om skattelettelse på små 700 mill. kr., skal vel betragtes som kronen på værket. Oppositionen mener altså fortsat, at det kan gå an at kaste små 700 mill. kr. ud i omsætning og forbrug, selv om produktion, beskæftigelse og forbrug i forvejen kører under absolut højtryk. Det mener vi ikke går an, og de to synspunkter kan ikke forenes, hvorfor en almindelig debat om den finanspolitiske risiko næppe vil tjene andet formål end at få gentaget alle de argumenter, der under debatten i efteråret blev fremført.

Dog synes jeg, det er nødvendigt at få fastslået, at venstre og de konservative er i den lykkelige situation at være besjælet af en endnu større optimisme end i efteråret. I efteråret vurderede man den økonomiske situation så gunstig, at man turde foreslå skatterne nedsat med 400 mill. kr. ved nedbringelse af statens overskud og med yderligere 400 mill. kr. gennem tilsvarende besparelser i statens udgifter. Siden da har vi set venstres og de konservatives sparebestræbelser skrumpet ind til et beløb på ca. 80 mill. kr., samtidig med at militærudgifterne er forøget med 70 mill. kr.; altså står vi i dag med en nettobesparelse på 10 mill. kr. Måske skal man så hertil føje den specielle form for besparelse,

der går ud på at kræve mere ind hos befolkningen, og til de 10 mill. kr. lægge virkningerne af det forslag, der er fremsat om 1 pct.s forhøjelse af boligrenten. Man kan mene om det, hvad man vil, men det er en speciel form for besparelse at sige til befolkningen: vi sparer jer for skat ved, at I skal betale mere for noget andet. Det er udtryk for en beundringsværdig optimisme, når man på denne baggrund af reelle besparelsesforslag på 10 mill. kr. tør gå ud og love skattelettelse på omkring 700 mill. kr. Når man erindrer sig den agitation, som netop de to oppositionspartier tidligere har ført om ikke at overlade hele ansvaret for statens økonomi til nationalbanken og den almindelige pengepolitik, fristes man næsten til at sige, at vi står over for en helt nyfødt nationaløkonomi.

For nu ikke at blive beskyldt for urigtige oplysninger om det reelle i de to partiers sparebestræbelser må jeg hellere nævne de områder, hvor oppositionen har foreslået besparelser: der er børnetilskud med 70 mill. kr., der er skolebespisning med 4 mill. kr., og der er aftenskoleundervisning med 5 mill. kr., i alt 79 mill. kr. minus forøgelsen til militæret på 70 mill. kr., altså en nettobesparelse på reelt 9 mill. kr., og så kan vi stadig lægge forhøjelsen af boligrenten til.

Skal vi så være flinke og nævne, at man også har foreslået statens husholdningsråd nedlagt og nedlæggelse af nogle statsbanestrækninger? Disse ting har man ganske vist senere frafaldet helt eller delvis; tapre venstrekvinder ordnede affæren omkring husholdningsrådet, og det ærede medlem hr. Damsgaards hensyntagen til vælgerne i Thy har lagt hindringer i vejen for statsbanebesparelser. Nu skal man ikke bebrejde venstre og de konservative, at det er gået sådan. Det er en ærlig sag at lide nederlag, når man møder overmagt, og så har man da altid vist sin gode vilje. Men aldrig så megen velvilje kan ikke tilsløre, at de 400 mill. kr. er skrumpet ind til næsten intet, og der kan vel herefter være enighed om én ting mellem venstre og de konservative på den ene side og os andre på den anden side, at man her møder med et skattelettelsesforslag og ikke med et besparelsesforslag. Kan vi nå til enighed om det, er altid noget nået, for så er det under denne synsvinkel, man